

NÁVRH HABILITAČNEJ KOMISIE

V zmysle § 76 ods. 1, 3, 4 a 6 zákona č. 131/2002 Z. z. o vysokých školách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v zmysle § 1 ods. 15 vyhlášky č. 246/2019 Z. z. o postupe získavania vedecko-pedagogických alebo umelecko-pedagogických titulov docent a profesor a v zmysle čl. 6 ods. 2 a čl. 18 ods. 2 Zásad habilitačného konania a inauguračného konania na Prešovskej univerzite v Prešove.

Uchádzač: **PhDr. Marcel Forgáč, PhD.**

Odbor habilitačného konania a inauguračného konania: **teória literatúry a dejiny konkrétnych národných literatúr**

1. Zoznam členov habilitačnej komisie a oponentov

Predseda:

prof. PhDr. Marta Součková, PhD., pôsobí v odbore teória literatúry a dejiny konkrétnych národných literatúr

Pracovisko: PU Prešov, Filozofická fakulta

Členovia:

prof. PhDr. Peter Michalovič, CSc., pôsobí v odbore estetika

Pracovisko: UK Bratislava, Filozofická fakulta

prof. PhDr. Marián Andričík, PhD., pôsobí v odbore literárna veda

Pracovisko: UPJŠ Košice, Filozofická fakulta,

Oponenti:

prof. Mgr. Vladislav Suvák, PhD., pôsobí v odbore filozofia

Pracovisko: PU Prešov, Filozofická fakulta

prof. PaedDr. Vladimír Papoušek, CSc., pôsobí v odbore dejiny literatúry

Pracovisko: JU České Budějovice, Filozofická fakulta

doc. Ivan Jančovič, PhD., pôsobí v odbore teória literatúry a dejiny konkrétnych národných literatúr

Pracovisko: UMB Banská Bystrica, Filozofická fakulta

doc. Mgr. Josef Fulka, Ph.D., významný odborník, pôsobí v odbore filozofia

Pracovisko: UK Praha, Fakulta humanitných štúdií

2. Odborné posúdenie úrovne prednesenej habilitačnej prednášky

PhDr. Marcel Forgáč, PhD. predniesol svoju habilitačnú prednášku s názvom *Uplatnenie poetologických princípov autobiografickej fikcie vo filozofickej tvorbe*. Habilitačnou prednáškou habilitant jednoznačne preukázal svoju odbornú, ale tiež pedagogickú spôsobilosť, schopnosť explikovať výsledky svojho výskumu dostatočne jasne a argumentačne presne. Pri prezentovaní problematiky habilitant zdôraznil len zdanlivú dominantnosť depersonalizovaného písania vo filozofickom diskurze a spojenie fikcie s naráciou pri akomkoľvek rozprávaní o skutočnosti, t. j. prelínanie postupov umeleckého a filozofického diskurzu. Habilitant oponuje tvrdeniu Martiny Wagner-Egelhaafovej, ktorá postuluje, že autobiografia je interpretmi považovaná za umelecké dielo do tej miery, do akej sa dištancuje od historiografickej pravdy. Estetický rozmer autobiografie je z jeho pohľadu daný mierou priblíženia k historicite a k tomu, čo je konceptualizované ako historiografická pravda. Žáner autobiografie preto koncepcne rozvíja rôzne postupy autentizácie rozprávania, čím rozohráva esteticky príznakový efekt dosahovania skutočnosti. Svoje tvrdenia podoprel analýzou autobiografie Richarda Rortyho *Intellectual Autobiography* (2007), ako prostriedku na uchopenie filozofie ako autobiografického naratívu. Výskum žánru autobiografie tak habilitant posunul z oblasti literárnej vedy do filozofie, čím využil aj svoje poznatky z danej oblasti a uplatnil výrazný interdisciplinárny presah. Na záver prednášky sa habilitant venoval dielam dvoch predstaviteľov antickej filozofie – Platónovi a Isokratovi.

3. Zhodnotenie obhajoby habilitačnej práce

Habilitant oboznámil prítomných s obsahom a hlavnými výsledkami svojej habilitačnej práce s názvom *Myslenie a krása*. Pri obhajobe habilitačnej práce uchádzač preukázal odborné zvládnutie problematiky odboru habilitačného a inauguračného konania, ktorá je predmetom habilitačnej práce. Habilitant pri predstavení práce poukázal na problém estetickéj dispozície filozofických textov a uviedol, ktorým filozofom sa jednotlivé kapitoly práce venujú: Platón, F. Nietzsche, J. Derrida, R. Rorty, G. Deleuze, F. Guattari. V závere tejto časti habilitačného konania pripomenul silné stránky svojej práce – okrem iných analýzu Parmenidovej básne *O prírode* vo svetle štruktúrálnej estetiky (J. Mukařovský, R. Jakobson). Habilitant presne vystihol podstatu svojej práce a zároveň preukázal nielen svoje nadštandardné poznanie sekundárnej literatúry, ale tiež kritického myslenia a tvorivého dialógu aj s kánonickými dielami filozofie, literárnej vedy či estetiky. Habilitant tiež presvedčivo odpovedal na otázky a pripomienky oponentov, ako aj na otázky z publika, pričom svoje tvrdenia vyargumentoval nielen na materiáli konkrétnych diel, ale tiež prostredníctvom hlbkového poznania rozsiahlej sekundárnej literatúry.

Otázky z oponentských posudkov:

prof. Mgr. V. Suvák, PhD.:

1. Čím by sme mohli nahradiť otázku Čo je literatúra?, ktorá nás núti k esencalistickým odpovediam, ak chceme pochopiť povahu literatúry v západnej kultúre?
2. Pokiaľ by sme zvolili ako kritérium nášho skúmania estetické funkcie textu, v čom by spočíval hlavný rozdiel medzi Parmenidovou didaktickou básňou a kánonickými modernými textami, napr. Wittgensteinovým *Tractatus logico-philosophicus*?

prof. PaedDr. V. Papoušek, CSc.:

1. Jak by se autor vyjádřil k pojmu „literárnost“ ve světle neopragmatických pojetí R. Rortyho, S. Fishera nebo W. B. Michaelse?
2. Bylo by možné explikovat, v čem bylo autorovi užitečné použití Mukařovského pojmů estetická funkce, norma a hodnota při interpretačně aplikační práci na uchopení Parmenidovy básně?
3. V závěru práce charakterizuje autor svou práci jako epické /téměř románové/ gesto, a mluví o tom, že jeho text „dramatizuje, patetizuje, ironizuje“ (s. 260). Je autor přesvědčen, že jeho intence je přenositelná prostřednictvím textu na čtenáře v externí realitě. A kdo má být adresátem? Filosofická obec, literární vědci nebo milovníci eseistiky?
4. Dokázal by autor stručně charakterizovat teoretické závěry, k nimž dospěl na základě svých hypotetických předpokladů?

doc. I. Jančovič, PhD.:

Dalo by sa v predloženej práci vyjadriť všetko potrebné spôsobom, povedzme, stručnejším, koncentrovanejším? Aké dôsledky by takáto modifikácia mala, čo by text stratil, prípadne získal? Zrejme by nedošlo k „transpozícii pojmového základu“ a následnej inkonzistentnosti, otázka smeruje skôr k tomu, či o terajšej košatej podobe platí, že v úplnosti „nie je bezfunkčná“ (s. 157).

doc. Mgr. J. Fulka, Ph.D.:

1. Jaký je autorův názor na mnohokrát zmiňovanou tenzi mezi kritikou básnictví v *Ústavě* a jeho interpretací poezie v dialogu *Ión*, poezie jakožto „božského šílenství“? Lze tyto dvě filosofické perspektivy smířit?

2. Jakým směrem bude autorova práce pokračovat dál? Např. přibudou k interpretaci Parmenida další filosofické „případové studie“? A co ono autobiografické psaní, o kterém jsem se zmínil výše?

Otázky v diskusi položili:

prof. PhDr. B. Balogová, PhD., MBA:

1. Ktorého literárneho hrdinu by ste uviedli ako modelového na ilustráciu svojich tvrdení a zároveň ho odporúčili ako pozitívny typ pri práci s dysfunkčnými klientami?

prof. PhDr. M. Andričík, PhD.:

1. Čo si myslíte o Ecovej polemike s Rortym a s jeho neohraničenou slobodou čitateľa v zmysle „práva použitia textu“ a na čiu stranu sa skôr prikláňate?

prof. PhDr. P. Michalovič, CSc.:

poukázal na to, že pri vývine literatúry nastáva zmena kódu a záleží na tom, ako je text dekodovaný v istom historickom kontexte.

prof. PhDr. M. Součková, PhD.:

uviedla, že nesúhlasí s tvrdením v posudku prof. Papouška, že presnosť je výsadou filozofie a vágnosť sa viaže na literatúru – zatiaľ čo filozofické texty možno čítať voľne, z umeleckého textu nemožno vynechať ani jedno slovo, v tomto zmysle je maximálne presný. Pripomenula tiež posun od autobiografie k autofikcii a zdôraznila, že akákoľvek podoba autobiografického písania je aj fikciou.

Záverov opONENTSKÝCH POSUDKOV

Všetci opONENTI v závěre svých posudkov doporučali práci přijat' na obhajobu a po jej úspěšnom obhájení doporučali udeliť uchádzačovi titul docent.

prof. Mgr. Vladislav Suvák, PhD.

vníma prácu ako metodologický predstupeň k širšiemu, otvorenému výskumu, v ktorom Forgáč „presvedčivo preukázal svoje analytické a interpretačné schopnosti.“ (s. 2). Vyzdvihuje Forgáčovo hľadanie nových prístupov k jednotlivým otázkam a kultivovaný jazyk práce. V súvislosti s Forgáčovou reflexiou Platónových diel upozorňuje na významovú rozkmitanosť antických termínov.

Závěrečné hodnotenie: Habilitačnú prácu Myslenie a krása autora PhDr. Marcela Forgáča, PhD. doporučam přijat' na obhajobu a po úspěšnej obhajobe a habilitačnej prednáške doporučam udeliť vedecko-pedagogický titul v odbore habilitačného konania a inauguračného konania teória literatúry a dejiny konkrétnych národných literatúr.

prof. PaedDr. Vladimír Papoušek, CSc.

vyzdvihuje spôsob, ktorým sa Forgáčova práca snaží „zasáhnout do současné uzavřenosti filosofických slovníků, které často organizují způsob myšlení jejich uživatelů“ (s. 2). Kladne hodnotí Forgáčov vstup do „medzery mezi analytickým a estetickým, mezi nárokem filosofie na „přesnost“ vyjádření a volností literárního jazyka“ (s. 2). Práca sa podľa neho rozbieha do mnohých rovín, zaoberá sa antickými filozofmi, M. Heideggerom, J. Derridom alebo R. Rortym, oceňuje tiež inšpiratívnu interpretáciu Parmenidovej skladby *O prírode*. V súvislosti s tým vyzdvihuje Forgáčove interpretačné schopnosti a uvažovanie v súvislostiach. Vo vzťahu k metodológii práce sa prihovára

za pokojnejšiu argumentáciu, ktorá by anulovala efekt „letných reflexií“ a viedla by „ku koncepcnej ustálenosti“ (s. 3).

Záver: Na Forgáčovej práci oceňuji zejména velmi zdařilou inspirativní interpretaci Parmenidovy básně O přírodě, v níž autor prokázal jak analytické, tak imaginativní schopnosti, aniž nakonec upadl do formální polohy. Je schopný podat mnohorozměrový pohled na tento text a zasadit ho do širšího kontextu moderního humanitního myšlení. Jeho volný pohyb mezi světem filosofie a literární vědy tady působí jak inspirativně, tak beletristicky atraktivně. První část práce, jakkoliv jí lze vytýkat výše zmiňovanou přetíženost a možná i přílišnou elokvenci, zase přesvědčuje o autorově sečtělosti, zaujetí pro téma a mimořádné intelektuální nasazení, které mu věnuje.

Zejména z těchto důvodů a z přesvědčení o dalším pozitivním vývoji badatele **doporučuji** práci k obhajobě.

doc. Ivan Jančovič, PhD.

oceňuje habilitantovu rozsiahlu lektúru filozofických, literárnovedných, literárnych a širšie humanitne zameraných diel (s. 2). PhDr. M. Forgáč, PhD. podľa neho bohato nuansuje úvahy o estetických príznakoch filozofických textov, zahŕňa možné úskalia, identifikuje zisky a straty použitých prístupov, predkladá „argumentovanú akceptáciu aj polemiku, uvádza často prekvapivé spojenia či nadväznosti“ (s. 2), čo svedčí o tom, že v práci „nejde o povrchové efektné filiácie, ale o hlboký prienik do spleti súvisiacich tém.“ (s. 2). Vyzdvihuje vysokú mieru autorovej trpezlivosti, sústredenia a vytrvalosti vo vzťahu k náročnosti témy, hodnotu práce pritom identifikuje v spôsobe, ktorým sa práca vyrovnáva s veľmi rozsiahlou problematikou (s. 3). Za dôležité pokladá to, že Forgáčova práca predvädza literárnovedne/esteticky dotovanú analýzu, ktorá „otvára cestu plnšiemu poznaniu a môže byť prospešná pre iné odbory, napríklad pre dejiny filozofie“ (s. 3-4). Doc. Jančovič by síce privítal koncentrovanejšiu argumentačnú líniu, na druhej strane však vyzdvihuje Forgáčovu presnosť, artikuláciu invenčnosti a ľahkosť autorského štýlu pri komunikovaní subtilných problémov (s. 4).

Záver: Habilitačnú prácu Myslenie a krása autora PhDr. Marcela Forgáča, PhD., odporúčam prijať na obhajobu a po úspešnej obhajobe a habilitačnej prednáške odporúčam udeliť vedecko-pedagogický titul docent v odbore habilitačného konania a inauguračného konania teória literatúry a dejiny konkrétnych národných literatúr.

doc. Mgr. Josef Fulka, Ph.D.

Doc. J. Fulka poukazuje predovšetkým na konkrétne podnetné časti práce. Za „značne inšpiratívny“ (s. 1) považuje Forgáčov literárno-vedný prístup k filozofickým textom (k Platónovým dielam, k G. Deleuzovi, F. Guattarimu, G. Marcelovi, M. Heideggerovi či Parmenidovi). V tejto súvislosti vyjadruje názor, že „prínos práce je v mnoha ohľadoch nezanedbateľný“ (s. 3). Extenzívna tematická intencia práce môže podľa neho viesť k zvýšenej miere fragmentarizácie argumentácie, práca by mohla nadobudnúť nesystémový charakter, pred čím doc. J. Fulka vystríha v prípade, že by práca bola v budúcnosti knižne publikovaná.

Záverečné hodnotenie: Výše uvedenými kritičtějšími poznámkami v závere hodnotení tedy nechci říci, že předloženou habilitační práci nepokládám za dobrou. Naopak. Nastiňuje pozoruhodné výzkumné téma a v souvislosti s ním – byť zatím poměrně nesystematicky – zmiňuje celou řadu velmi trefných postřehů. I přesto, že na dotyčném tématu bude ještě hodně práce, předloženou habilitaci *Myslenie a krása* autora PhDr. Marcela Forgáča, PhD., **odporúčam** prijať na obhajobu a po úspešnej obhajobe a habilitačnej prednáške **odporúčam** udeliť vedecko-pedagogický titul docent v odbore habilitačného konania a inauguračného konania **teória literatúry a dejiny konkrétnych národných literatúr**.

4. Zhodnotenie úrovne pedagogickej, vedeckej a publikačnej činnosti, občianskych a morálnych vlastností uchádzača

Pedagogická činnosť uchádzača

PhDr. Marcel Forgáč, PhD. pôsobí od r. 2010 na Katedre slovenskej literatúry a literárnej vedy Inštitútu slovakistiky a mediálnych štúdií FF PU v Prešove. V súčasnosti vyučuje predmety *Svetová literatúra I, II, Kapitoly zo svetovej literatúry I, II, Vybrané kapitoly zo svetovej literatúry I, II, Svetová literatúra 20. storočia, Kapitoly zo svetovej literatúry 20. storočia* a *Súčasná svetová literatúra*, predtým vyučoval tiež *Interpretáciu umeleckého textu, Interpretačný seminár* a i. Doteraz viedol 5 bakalárskych a 8 diplomových prác, analyzujúcich až na jednu výnimku diela zo svetovej literatúry (Kafku, Kunderu, francúzskych existencialistov a podobne). Sústreďuje sa teda na svetovú literatúru a presahy filozofie. Sústreďuje sa teda na svetovú literatúru a presahy filozofie a umenia. e autorom dvoch učebných pomôcok (*Teoretické a umelecké iniciatívy predstaviteľov francúzskeho nového románu* z r. 2018 a *Hodnotové pozície súčasnej prózy* z r. 2022), čo je vzhľadom na obdobie jeho pôsobenia dostatočné.

Vedecká a publikačná činnosť uchádzača

PhDr. Marcel Forgáč, PhD. absolvoval v r. 2002 – 2007 odbor filozofia – slovenský jazyk a literatúra na FF PU v Prešove, kde v r. 2008 obhájil rigoróznú prácu *Filozofické kompetencie literárnych diel na materiáli textov Jána Johanidesa* a v r. 2010 ukončil doktorandské štúdium prácou *Existencializmus v slovenskej literatúre po roku 1945* v odbore teória literatúry a dejiny konkrétnych národných literatúr. Čo sa týka vedeckej činnosti, PhDr. Marcel Forgáč, PhD. sa zameriava, a to aj v súlade s predmetmi, ktoré vyučuje, predovšetkým na dve výskumné oblasti. Prvou je vzťah (najmä francúzskej) filozofie a slovenskej i svetovej literatúry, resp. literárne aspekty filozofických textov a naopak; druhým okruhom je reflexia autobiografického písania, predovšetkým na materiáli textov Ivany Dobrákovovej, Dominika Tatarku a Pavla Vilikovského. Habilitantov sústredený a dlhodobý záujem o reflexiu otázok súvisiacich s danými témami viedol k kvalitným publikačným výsledkom, z ktorých možno uviesť predovšetkým monografiu *Existencializmus a slovenská literatúra: (interpretácia foriem existenciálnej rétoriky v dielach Dominika Tatarku, Jána Johanidesa a Rudolfa Slobodu)* z r. 2014 a prácu monografického charakteru *Prípad Mersault* v elektronickom dokumente Karent z r. 2019. Významné sú tiež habilitantove štúdie v karentovaných časopisoch *Jarošovo „defenzívne čítanie“ magického realizmu* vo World Literature Studies č. 2 z r. 2016 a *Textotvorné stratégie Blanchotovho réclitu „Temný Tomáš“* vo World Literature Studies č. 2 z r. 2018, v spoluautorstve s Milanom Kendrom tiež úvodný odborný text *Poetologické súradnice literárnych fikcií filozofov a filozofiek* v karentovanom časopise World Literature Studies č. 2 z r. 2018; ako aj štúdie v scopusových databázach *Funkcia intratextuálnych a intertextuálnych väzieb v poetologickom systéme debutu Ivany Dobrákovovej Prvá smrť v rodine* v Slovenskej literatúre č. 5 z r. 2021 a *Tatarkova autobiografická ikonografia (Navrávačky)* vo Svete literatúry č. 64 z r. 2021. S Milanom Kendrom editoval tiež druhé číslo karentovaného časopisu World Literature Studies v r. 2018. Habilitant teda prekračuje požiadavky na publikovanie v scopusových a karentovaných časopisoch (počtom 5). Spomenúť možno tiež jeho vystúpenia na domácich a zahraničných konferenciách (domáce 14/zahraničné 5), odborné práce a štúdie v zahraničných časopisoch (spolu 10) i domácich časopisoch (11), v poslednom rade literárnokritickú činnosť (spolu 55 recenzií).

Na svoje vedecké práce habilitant eviduje celkom 52 citácií, z toho 4 v indexovaných časopisoch, 12 ostatných zahraničných, 33 ostatných domácich citácií a 6 recenzií na svoje texty, teda počet, zodpovedajúci kritériám na habilitačné konanie.

Habilitant sa aktívne zapája do riešenia vedeckých projektov, konkrétne VEGA 1/0025/09 *Genologické a medziliterárne štúdie* (2009 – 2012, ved. projektu: prof. PhDr. Viera Žemberová, CSc.), KEGA 046PU-4/2012 *Vývinové problémy svetovej literatúry 20. storočia* (2012 – 2014, ved. projektu: prof. PhDr. Anna Valcerová, CSc.), VEGA 1/0523/18 *Lexikón slovenskej literatúry a kultúry 1989 – 2015 (autori, diela, procesy a intermediálne presahy)* (r. 2018 – 2021, ved. projektu: doc. Mgr. et Mgr. Ján Gavura, PhD.), ako aj APPV-18-0043 *Slovník diel slovenskej literatúry po roku 1989* (v r. 2019 – 2022, ved. projektu: doc. Mgr. et Mgr. Ján Gavura, PhD.).

Doterajšia vedeckovýskumná, pedagogická a ďalšia činnosť habilitanta, ktorú zaznamenávajú predložené dokumenty, jednoznačne poukazuje na splnenie všetkých relevantných kritérií na udelenie vedecko-pedagogického titulu docent, vyplývajúcich z príslušných článkov Zásad habilitačného a inauguračného konania na FF PU. Habilitant tak spĺňa všeobecné povinné kritériá, ako aj špecifické povinné kritériá, pričom niektoré špecifické povinné kritériá aj výrazne prekračuje. Jeho publikačná činnosť je kvalitná a kvantitatívne priamo úmerná dĺžke pôsobenia na univerzite.

Iné mimoriadne významné vedecké, odborné alebo umelecké aktivity

PhDr. Marcel Forgáč, PhD. bol členom redakčnej rady časopisu v redakčnej rade časopisu *RAK – Revue aktuálnej kultúry* (2009 – 2014), porotcom viacerých súťaží, predovšetkým prestížnej slovenskej ceny Anasoft litera 2014.

Možno spomenúť tiež expertízu a posudzovaciu činnosť habilitanta, konkrétne posudok monografického textu Mgr. Tomáša Horvátha, PhD. *Medzi invariantom a idiolektom* – pre Ústav slovenskej literatúry SAV a vydavateľstvo VEDA (9 . 8. 2019) a monografického textu Mgr. Daniela Domoráka, PhD. *Stimuly existencie (rekonfigurácia existenciálnej prózy v slovenskej literatúre štyridsiatych rokov 20. storočia)* – pre Ústav slovenskej literatúry SAV (8. 8. 2020).

Odborné kvality habilitanta dokladuje tiež pozvaná hosťovská prednáška v Ústave svetovej literatúry SAV (28. 11. 2018) a prednáškový pobyt na Katedre bohemistiky Filozofickej fakulty Univerzity Palackého v Olomouci (13. 12. 2021 – 17. 12. 2021).

O uznaní habilitantovej práce svedčí aj Cena rektora Prešovskej univerzity v Prešove „za vedecký výstup zamestnancov do 40 rokov, za editorstvo karentovaného časopisu *World Literature Studies* (2/2018), za vedeckú prácu v karentovanom časopise v skupine vedných odborov humanitné vedy – jazykoveda a vedy o literatúre za rok 2018.“

5. Návrh udeliť uchádzačovi titul docent

Habilitačná komisia postupovala v súlade s § 76 ods. 1, 3, 4 a 6 zákona a č. 131/2002 Z .z. o vysokých školách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a na základe, predložených dokladov, oponentských posudkov, odborného posúdenia úrovne prednesenej habilitačnej prednášky, výsledku obhajoby habilitačnej práce celkovo zhodnotila pedagogickú, vedeckú (umeleckú) a publikačnú činnosť uchádzača.

Na základe uvedeného a v súlade s § 1 ods. 15 vyhlášky č. 246/2019 Z. z o postupe získavania vedecko-pedagogických alebo umelecko-pedagogických titulov docent a profesor a v zmysle Zásad habilitačného konania a inauguračného konania na Prešovskej univerzite v Prešove habilitačná komisia predkladá predsedníčke Vedeckej rady Filozofickej fakulty Prešovskej univerzity v Prešove tento návrh s odporúčaním **udeliť** uchádzačovi **PhDr. Marcelovi Forgáčovi, PhD.** titul **docent** v odbore habilitačného konania a inauguračného konania **teória literatúry a dejiny konkrétnych národných literatúr.**

V Prešove, dňa 9. 2. 2023

Predsedačka habilitačnej komisie:

prof. PhDr. Marta Součková, PhD.

Podpis:

prezenčne

Členovia habilitačnej komisie:

prof. PhDr. Peter Michalovič, CSc.

prezenčne

prof. PhDr. Marián Andričík, PhD.

prezenčne

Oponenti habilitačnej práce:

prof. Mgr. Vladislav Suvák, PhD.

prezenčne

prof. PaedDr. Vladimír Papoušek, CSc.

ospravedlnený

doc. Ivan Jančovič, PhD.

dištančne

doc. Mgr. Josef Fulka, Ph.D.

dištančne